

1923, del 1

Prolog

Tjugotalets inledning var en orolig tid i hela Europa. Återhämtning efter sviterna av första världskriget går trögt. I Tyskland slåss kommunister och nationalsocialister på gatorna. I Italien griper Benito Mussolini och hans svartskjortor 1922 makten och proklamerar fascismens seger. I Sverige vinner ytterlighetspartierna en viss framgång. Männerna bakom dessa nya partier heter, Karl Kilbom, Zeth "Zäta" Höglund, Ture Nerman m fl och de upplevs, med rätta, som ett hot mot den nyvunna demokratin. De gifta kvinnorna är nu i lagens mening myndiga och det är lagstadgat, att den äkta mannen skall lämna pengar till hushållet och kvinnans personliga utgifter. Nu är det också lättare, att skilja sig. "Djup och varaktig söndring" är tillräckligt skäl till hemskillnad. Några kvinnliga präster finns det inte men en kvinnlig Fil dr konstaterar:

"Kvinnan duger redan nu till söndagsskollärare och missionär. Det är en hednisk uppfattning, att kvinnan är något orent". En representant för prästerskapet genmäler omedelbart:

"Med kvinnliga präster skulle den svenska kyrkan ställa sig utanför kristenheten".

"Kriget" kommer det här året till Ängelholm och i Kalmar föds den 7 december min mor, själva grundförutsättningen för denna krönikas nedtecknande.

Den 25 mars inleds fotbollssäsongen. En gynnsam väderlek har gjort, att träningen kommit igång tidigare än vanligt. Det gör, att det blir en ovanligt tidig matchpremiär. Av det "gamla gardet" har Sigfrid Åberg och Gustaf Hansson aviserat, att de tänker lägga "fotbollskängorna på hyllan". Efter att i 15 år tillhört förgrundsgestalterna lämnar de förstas ett stort tomrum efter sig. Signaturen "Stål" konstaterar:

"Det skall sannerligen ett starkt intresse till för att spela boll på Engelholms allt annat än tilltalande fotbollsplan." Gustaf Hansson var nu den spelare, som spelat flest matcher i ÄIF. A-laget första match för året spelas mot IS Drott från Halmstad, som vid den tiden ansågs vara ett av Halmstads bästa fotbollslag. Brynolf Ekelin, "hvilken efter en tids gästspel uppåt landet, numera återbördats till fädernestaden" låg bakom ÄIF: s ledningsmål men det räcker inte. Drott vinner, enligt Stål, oförtjänt med 2-1. Kalle Nilsson dömer till allmän belåtenhet, vilket får tolkas, som ett bra betyg.

ÄIF: s premiärskytt var August Bengtsson. Laget i sin helhet såg ut på följande sätt:

Karl-Erik "Tengvall, August Bengtsson, Brynolf Ekelin, 'Banne' Nilsson Bruno Svensson, Sture Lindqvist, Pettersson (ny), Helmer Wahlöf, Joel Berg, Wahlfred Björkman och i mål Karl Sköld.

ÄIF: b-lag fortsätter sitt segertåg från föregående år och nu växer det fram en antagonism mellan de båda lagen. Samma helg, som a-laget får stryk av Drott vinner reservlaget mot Hasslarps a-lag med 4-1.

B-laget hade följande uppställning:

"'Colby', Borglin, Helmer Ekelin, Larsson, R. Sköld, 'Nisse' Persson, Nilsson, Borg, Sven Lindqvist, Anderberg och Karl Sköld. Lagets stjärna och främste målskytt är Ekelin junior. Intresset för fotboll i "Lergökastaden" växer. De båda matcherna i premiären "voro besökta af en stor och lifligt intresserad publik".

I staden börjar de fotbollsintresserade, att diskutera vilket av de båda lagen, som egentligen är bäst och man kommer överens, att en match skall spelas den 11 april.

Den 1 april spelar a-laget mot BK Viktoria från Helsingborg. Samma helg möter reservlaget Billesholm GIF. B-laget vinner lätt men representationslaget gör en plattmatch och förlorar med 1-4. Kritiken är inte nådig. Brynolf Ekelin, ÄIF: s målspruta, kritiserar på följande målande sätt:

”Ekelin gjorde dagens första mål. Vill någon därför skänka honom en korgstol må det vara hänt. Man fick i alla fall det intrycket under matchens fortsättning, att han behöfver det”. August Bengtsson gjorde ÄIF: s andra mål men det var bara ”Banne”, Bruno och i viss mån Berg, som föll signaturen ”Sen” i smaken.

Den hårdaste domen får arenan:

”Nya Torg bör bannlysas, som fotbollsplan. Den är svår för spelarna men äfven för åskådarna är den förarglig, då bollen långa stunder försvinner i sandgroparna eller i väldiga dammskyar.” Det spelas andra matcher under påskhelgen med Ängelholmsintresse.

HIF vinner mot Köpenhamns Bollklubb och i referatet kan man läsa följande:

”Förre EIF: aren ’Massa’ Alfredsson hade ett strängt arbete med att hålla K.B:s vänstervinge men lyckades och briljerade med säkra brytningar och välberäknade passningar.”

Så skall det avgöras, vilket lag, som är bäst, ÄIF a- eller b. Båda lagen genrepar i helgen före mot Eneborg respektive Helsingör med resultatet en vinst och en förlust som följd, reservlaget vinner. Mötet mellan föreningens båda lag blir en antiklimax. A-laget beskrivs, som ”så godt som fullkomligt och till och med förstärkt med den gamle stjärnan Hansson”, vinner enkelt med 8-0.

B-laget kommer till spel med bara några få ordinarie spelare och man kan undra varför. Det är lätt, att föreställa sig vad elaka tungor hade att säga på kvällen, då föreningen höll ett viktigt möte i Folkets hus. Nu talade man nog inte speciellt mycket om matchen eftersom det på kvällens agenda stod en betydligt viktigare fråga att diskutera, nämligen ”Engelholms alltjämt olösta idrottsplatsfråga”.

Liksom 1922 ställer ÄIF upp till spel i DM. Motståndare blir Helsingborgsklubben Göta.

Matchen skall spelas den 29 april och ÄIF får bästa möjlig sparring inför uppgiften.

Elitlaget Halmstads BK kommer den 15 april till ”Kreaturstorget”. Tyvärr oinbetaldas möjligheterna till ordnat spel. Ett häftigt regn ”förvandlade den för idrottsutöfvande afsedda planen till en veritabel sumpmark, hvori passningar och skott stannade allt som oftast”.

Halmstad vinner med 4-3 och Ståls omdöme lyder, som följer:

”Engelholmarna spelade sin bästa match på länge och nederlaget var föga rättvist, vilket halmstadspojkarna voro de första, att erkänna.”

Borglin gör första målet och Tengvall det andra strax därefter men sedan är det slut på det roliga. HBK förmligen exploderar i en målorgie. På 15 minuter förvandlas Ängelholmarnas 2-0 ledning till ett underläge med 2-4. ÄIF fortsätter sitt fina spel i andra halvlek och ”att halländingarna (det står så) sluppo inregistrera ett nederlag var knappast deras förtjänst”.

ÄIF: s reduceringsmål exekveras på straff av ”den alltid lika säkre straffexekutorn Wahlöf.

ÄIF fortsätter, att möta namnkunniga motståndare. IFK Kristianstad, som den vid här tiden rankades som ett av Skånes bästa lag, är Ängelholmarnas nästa motståndare. Matchen spelas i Kristianstad så de det blev tidig avfärd från Engelholms Värn¹ för vidare transport mot residensstaden.

ÄIF ges inga stora möjligheter i förhandsreportaget men ”Legökarna” överraskar och vinner med 2-1. En präktig sensation är ett faktum och enligt journalisten ”sprider sig det ljufliga segerbudskapet, som en löpeld alltifrån Jerusalem² till Hvita Räck³”. ÄIF: s mål görs av Ragnar Borglin och August Bengtsson. Det senare gjordes genom ”s.k. engelsk spark med klacken och bollen öfver hufvudet”. Målet bejublades av den talrika publiken. Det var en

¹ Station på Engelholm - Klippan järnvägen. Från Klippan åkte man sedan vidare mot Kristianstad. Stationshuset låg bakom Tandvårdshuset - Restaurangskolan vid nuvarande Klippanvägen. Järnvägen trafikerades under åren 1904 - 1953. Stationshuset rev 1958.

² Ängelholms fattigkvarter, som begränsade staden i norr. Kvarteret låg alldeles söder om ”Pyttebron/Pyttebanan”.

³ Vid den södra avgränsningen av staden, alldeles intill Rönne å, där Tullportsplatsen börjar fanns ett vitt staket i Storgatans fond mot ån. I folkmun benämnt ”Vita räck”.

ovanlig företeelse. Det var ett glatt gäng, som på kvällen kunde anträda återresan till Ängelholm.

ÄIF: s segerrika b-lag inkasserar samma helg med sitt första nederlag för året, internmatchen kunde väl knappast räknas. Stattena blir för svåra och vinner enkelt med 3-0. Signaturen "Flodur" ger sin speciella syn på saken:

"Andra halflek förflöt under jämnt spel med offside-mål från båda sidor. Helsingborgarna godkändes under det engelholmarnas inte fann nåd inför domarens ögon."

ÄIF förlorar mot Göta, Helsingborg och är därmed utslagna från spelet, om det Skånska mästerskapet. En hedersam 2-1 förlust blir resultatet av drabbningen. Inget, att skämmas för, Göta räknades, som Helsingborgs andralag 1923. Laguppställningen skiljer sig något från Drottmatchen. "Banne", Wahlöf och Pettersson spelar inte. De ersätts av Borglin, Kollberg och Hansson. Den senare tycks trots allt spela vidare, trots sortin hösten 1922.

Ekelin, som åter gör gästspel i sin hemstad, är ÄIF: s bäste spelare och "framträder betydligt mera till sin fördel på en riktig fotbollsplan än på 'Engelholms sandöken' och, att han kan leda en forwardskedja syntes vid gårdagens match". Han gör också Ängelholmarnas mål på ett "elegant skott". Han får också ett friläge i slutet av matchen men "det aflossade skottet motsvarade inte målets höjd". Andra spelare, som får beröm är helbackarna Hansson och Björkman samt vänsterinnern Borglin. Signaturen "Flodur" menar, att resultatet inte motsvarar spelstyrkan hos de båda lagen och konstaterar, bestämt, att Götas segermål tillkom "sedan en helsingborgare fått bollen i nästan för grof offsideposition för att kunna godkännas men domaren var emellertid af en annan mening."

B-laget möter samma söndag Höganäs Bollklubb. Matchen slutar 3-3, efter 0-3 i halvtid. Enligt journalisten "Stål" bestod Engelholmarnas lag av "en blandning mellan verkliga och möjligen blifvande fotbollspelare men då nederlaget undgicks må det mesta varda förlåtet". Reservlaget återhämtar sig snabbt och spelar veckan efter 1-1 mot HIF: s starka "ynglingalag". Helmer Ekelin gör ÄIF: s mål, efter ett vackert genombrott, helt utan assistans. Bäst ett vilt kämpande hemmalag är målvakten Otto Andersson, som så småningom skulle betraktas, som Ängelholms bäste fotbollsspelare, dock inte som målvakt. Den, i Ängelholm, välkände Otto Eriksson gör en lysande comeback, som domare.

ÄIF: s lag, som betraktades som det starkaste b-laget för året så långt, hade i sin helhet följande sammansättning från mål räknat:

"Otto Andersson, G. Nilsson, Sven Lindkvist, Borg, Björn, A. Persson, Sköld, Ihl, Helmer Ekelin, Borglin samt 'Collby'."

Stattena är nästa motståndare för ÄIF: a-lag. Den 10 maj möts de båda lagen på Nya Torg och det blir en ny förlust för "hemmaelvan", nu med 0-2. Lagets storstjärna, Brynolf Ekelin, har begivit sig norrut för att återigen spela för Motala AIF och ersätts av "Collby". I övrigt är det samma laguppställning, som i DM-matchen mot Göta. Nederlaget får signaturen "By side", att leverera följande bistra kritik:

"Om matchen är intet att säga. Den var utannonserad, som fotbollsmatch. Om de rätt talrika åskådarna väntat sig att få se en sådan, blefvo de emellertid grundligt besvikna. De glimtar af spel man fick se, rättfärdiga icke tillställningen ett namn af fotbollsmatch. Laget är nu genom sina senaste förluster allt för ohomogent för att öfver hufvud kunna vinna en match mot en något så när spelduglig motståndare." Väl hårda ord, om ett lag, som faktiskt hade uträttat stordåd tidigare på våren.

Ledarna får sig också en "känga":

"Det går icke i längden med detta experimenterande. Spelarna måste äntligen få sina definitiva platser och tränas in i dem. Eventuellt bör man kanske öfverväga om att tillföra laget nytt blod och ambition." Var det en missnöjd spelare, som skrev dessa rader? Kanske var det så men sanningen är för alltid dold i det förflutna och utom räckhåll för författaren av denna krönika.

I en påannons från den 18 maj 1923 kan man läsa om Ängelholms IF: s pingstfest de följande dagarna. Föreningen anordnar internationella löpningar i form av det traditionella Munka Ljungbyloppet. Man har också bjudit in, som det står, ”ett 1: sta klassens fotbollslag” för att spela om en vacker pokal. Laget är Landskrona Idrottsförening. Inkomsterna från festen går oavkortat till idrottsplatsfonden. Det börjar spricka upp vid horisonten. Snart skall fotboll på ”Kreaturstorget” vara ett minne blott.

Det blir en bra match med ett delvis nykomponerat lag jämfört med det i den olyckliga matchen mot Stattena. ”Banne” Nilsson är ny kedjeledare, Gustaf Hansson och Joel Berg spelar inte, istället går Björn och Wahlöf in i laget. Till bäste spelare i ÄIF utnämns backjätten Johannes Kollberg med meriter från tidigare spel i HIF.

Segern skriv till 4-3, efter mål av August Bengtsson, Bruno Svensson, Ragnar Borglin samt Helmer Wahlöf på straff. Den senare, som också är lagets kapten kan vid kvällens festföreställning i Tullakrok, stolt motta bucklan ur föreningsordföranden Gunnar Wallins hand. Domaren, Karl Nilsson, får vid banketten ett särskilt beröm för sin insats.

B-laget åker samma helg till Örkelljunga för att där möta den nystartade idrottsföreningen. Reservlaget fortsätter sitt segertåg och vinner med 5-0.

Den 3 juni spelar ÄIF mot den gamle antagonisten Höganäs BK. Kamperna mellan dessa lag var ofta väldigt täta och hårda för att inte säga ojusta och ”Ståhl” oroar sig för att så skall bli fallet även denna gång. Nu blir det inte så. Den legendariske Ängelholmsdomaren Karl Nilsson dömer och håller spelarna i ”herrans tukt och förmaning” och matchen blir ovanligt just. Underhållningsvärdet kunde nog ingen klaga på. Åtta mål, fyra till vardera laget, var heller inget spelarna behövde skämmas för.

Ängelholms lag är ändrat på tre punkter sedan matchen mot Landskrona IF. Helmer Ekelin ersätter Ragnar Borglin, som vänsterinner, debutanten Rudolf Sköld får för dagen axla Bruno Svenssons mantel, som högerytter. Slutligen får reservmålvakten Otto Andersson ställa sig i mål istället för Karl Sköld. Målskyttar för hemmalaget mål är, August Bengtsson 3 mål och ”Banne Nilsson 1 mål.

Reservlaget fortsätter sitt segertåg, Åstorps IF besegras med 6-2 den 10 juni och Klippan med 9-3 veckan efter.

I ett referat värt att notera redovisas BK Sleipners match mot Förslövs IF den 11 juni.

Ängelholms färskaste lag, som vitt jag kan förstå grundades 1922, vinner med hela 10-2.

Vad det var för lag har jag så här långt inte kunnat utröna.

1923, del 2

Prolog

Ängelholm har alltid varit en sommarstad och det har satt sin prägel på fotbollen i staden. Lockelserna har varit många och det har ibland varit lite si och så med träningsviljan under sommarmånaderna.

I en visa från Engelholms Tidning den 29 juni 1923 kan man läsa följande verser:

”Och så förstås vårt gamla Thor, som är oss kärt, mer än man tror, där (inte nu!) men fordomdags fritt nubbe, grogg och tuting dracks.”

”Om sommaren vi, i Thorslund ha mången glad och treflig stund, ty Ekström, som här spiran för, för oss sitt allra bästa gör”.

I juni månad startade också dansen i Tullakrok. Ett folkkärt nöje för Ängelholmarna under 1900-talets första decennier men också en viktig födkrok för Ängelholms Idrottsförening.

Till frestelserna skall också sommarens danser på Klitterhus fogas.

Den 1: e juli spelar ÄIF två matcher. På förmiddagen möter b-laget ett Helsingborgslag med det märkliga namnet BK Svets. Reservlaget vinner med 6-3 och spelar sin bästa fotboll på

länge. Helmer Ekelin gör fyra mål och Sandahl två. På grund "af mer eller mindre legitima förhinder" tvingas a-laget i sin match mot Statten i Helsingborg, på eftermiddagen, ställa upp med inte mindre än sju reserver. Av dessa hade dessutom fyra medverkat vid b-lagets match. ÄIF gjorde heroiskt motstånd mot övermakten men kom naturligtvis till korta i längden och förlorade med 1-4. Ekelin senior är på tillfälligt besök i hemstaden och blir en klar förstärkning. Det är också han, som gör ÄIF: mål efter ett elegant sologenombrott. Landskrona BOIS b-lag gästar Nya Torg följande söndag. Det märkliga inträffar, att en av ÄIF: s halvbackar uteblir från första halvlek med motiveringen, att han ämnar spela för Skälderviken då. Eftersom det inte gick för sig, att sätta in en reserv spelade ÄIF med tio man under matchens första halva. I andra halvlek dyker den för mig okände halvbacken upp och går in i laget. Landskrona leder då med 3 mål mot 1. Efter en våldsamt forcering, där bröderna Ekelin spelar huvudrollerna lyckas ÄIF både reducera och kvittera före slutsignalen. Matchen slutar 5-5. Senior gör två mål och junior gör 1. De övriga målen exekveras av "Banne" och Tengvall. Samma dag vinner b-laget, borta, mot Skromberga med 3-1. Målen verkställs av bland annat av Borglin och Ihl. Efter debaclet mot föreningens a-lag (0-8) hade nu reservlaget vunnit sina sex senaste matcher men får enligt skribenten "säkerligen öfverträffa sig själfst instundande söndag för att unvika afbrott".

B-lagets svit bryts och det med besked. Det blir förlust mot Eneborg med hela 1-8, ett lag, som man besegrat tidigare under våren med 4-2. "Ståhl", trodde att "laget led af kända sviter från söndagens mycket hårda match".

Den 14-15 juli detta år firar Höganäs BK sitt tioårsjubileum och till detta bjuds ÄIF och HIF b-lag in för att spela en triangelturnering. Vem, som vinner tävlingen får man inte veta. Förlusten på 1-8 mot Eneborg, kvarterslaget från Helsingborg, var svår för ÄIF: arna, att smälta. Det ordnades snabbt en returmatch och nu ställer ÄIF upp med sitt a-lag. De segervissa helsingborgarna, som anländer till Nya Torg i två lastbilar en onsdagskväll i slutet av juli, får sig en rejäl lektion och därmed är ÄIF: s förlorade heder återupprättat. Hemmalaget vinner komfortabelt med 4-1 och målskyttar är Borglin och "Storekelin" vardera ett samt Bengtsson två mål. Matchen i sin helhet betecknas av skribenten "såsom den bäst spelade vi sett i Engelholm i år".

Helgen efter möter ÄIF HIF: s starka reservlag. I påannonsen får vi reda på, att det senaste mötet mellan lagen var vid ovan relaterade triangelturnering i Höganäs, då vann HIF med 1-0. B-laget möter Skromberga. Båda matcherna spelas på Nya Torgs inte alltför inbjudande fotbollsplan.

A-laget förlorar med 1-4 men om b-lagets resultat ges ingen information. Inget av evenemangen bevärdigas med ett reportage.

Det spelas av någon okänd anledning bara två matcher i augusti månad. Den första är mot Hasslarps, som ÄIF ofta mötte de här åren. I en målrik match vinner hemmalaget med 6-2. Föreställningen domineras av bröderna Ekelin, som ligger bakom det mesta och det bästa i drabbningen men bäste målskytt är "Banne" Nilsson med sina tre mål. Brynolf och Helmer gör vardera ett mål. Vem, som är pappan till det sjätte målet meddelas inte utan signaturen "Ståhl" konstaterar kort och gott, att "strax före halftid noterades dock 2-2".

Falkenbergs GIF är en ny bekantskap, som ÄIF möter den 19 augusti. Det skall sägas, att föreningarna vid den här tiden, när seriespelet för lagen under eliten inte hade kommit igång på allvar, gjorde stora ansträngningar för att hitta nya motståndare. Ekonomin var dock ett hinder, eftersom resorna kostade mycket pengar. Oftast fick man förlita sig till en välvillig åkeriägare, som kunde ställa en eller två lastbilar till föreningens förfogande.

Till Falkenberg kommer emellertid ÄIF söndagen den 19 augusti. Hallandslaget beskrivs på följande sätt:

"Falkenbergs Gymnastik & Idrottsförening har under året uppnått resultat, hvilka ställer laget i jämbredd med öfriga bättre hallandslag".

Matchen slutar 2-2 efter mål av "lille" Ekelin och Joel Berg. Lagen kommer överens, om att mötas i en match i Ängelholm men någon datum för detta anges inte.

Den tidigare relaterade pokalturneringen mot Landskrona IF avgörs i början av september på Nya Torg. ÄIF leder med 7-4 inför den avgörande kraftmätningen. LIF: s chanser, att ta hem spelet anses vara obefintliga. Nu vinner gästerna men bara med 2-1 och det innebär, att ÄIF tar hem pokalen för gott med det sammanlagda resultatet 8-6. Johannes Kollberg gör ÄIF: s mål på en straffspark, som han med "schvung placerar i nätet". Efter drabbningen överlämnade ingenjören och tillika ordföranden i ÄIF, Gunnar Wallin, pokalen till ÄIF: s lagkapten Helmer Wahlöf.

B-laget inkasserar en av sina sällsynta förluster i samma helg mot Höganäs BK: Resultatet 3-4 vittnar dock, om att laget sålde sig dyrt.

Reservlaget tar en snabb revansch och det är IFK Helsingborgs dito, som den 9 september får känna på laget styrka. Resultatet 7-2, grundläggs framförallt av "ett rörligt anfallsspel, där de 3 små männens påpasslighet och de snabba yttrarnas inlägg blir avgörande". Två av målen tillkommer på straffspark, exekutor okänd medan de andra målen görs av "Banne" och Helmer Ekelin två vardera samt Ihl ett mål. Mycket beröm får en debuterande "ungdomlig målvakt", vars namn vi inte får reda på. Följande söndag spelar b-laget mot Båstads GIF för första gången någonsin. En ny seger bärgas, dock med så knappa siffror som 2-1.

B-lagets visade så långt upp ett imponerande hemmafacit för året,. Av tolv spelade matcher hade tio vunnits och 2 slutat oavgjorda.

Facit för bortamatcherna var inte lika bra. Av de sju matcher, som spelades, slutade tre med vinst, tre med förlust och en oavgjort.

Säsongen börjar gå mot sitt slut. Den 23 september möter ÄIF ännu en gång Höganäs. Det vanligaste resultatet klubbarna emellan är oavgjort men denna gång vinner HBK med 2-1.

Ekelin senior gör ÄFF: s mål på ett för honom typiskt sätt, ett sologenombrott på egen hand. B-laget lägger ytterligare två segrar till sin meritlista. Den 1 oktober krossar man Billesholms GIF med 5-0 och den 21 oktober får Helsingborgs BIS åka hem med 1-6 i bagaget.

En av årets första matcher spelades mot Drott, Halmstad. Den matchen förlorades med 2-1. Nu är det dags för returmöte. På Halmstads, nya och idylliska idrottsplats spelas returmatchen mellan lagen söndagen den 7 oktober. ÄIF mönstrar följande lag från målvakt räknat:

"K. Sköld, J. Kollberg, N. Persson, H. Wahlöf, H. Nilsson, S. Lindkvist, R. Sköld, H. Ekelin, J. Berg, R. Borglin, G. Andersson".

Det blir, enligt "Ståhl", en av de bästa matcher, som ÄIF spelat under året. Alla spelarna överträffar sig själva och "Lergökarna" kan åka hem med en 5-1 seger i trunken. Borglin och Ekelin gör två mål vardera. Det femte målet görs av Berg efter retur på skott från Lindkvist.

Avslutningen av säsongen blir inte så lysande. A-laget förlorar den 14 oktober mot Malmölaget Enighet med 1-2. ÄIF spelar med samma lag, som förra söndagen sånär som på att Tengvall gör comeback på vänsterytterplatsen och därmed ersätter Andersson. Gästerna leder i halvtid med 2-0 och trots en hård press, då det stundtals bara spelades på Enighets planhalva, lyckas inte ÄIF göra mer än ett mål under den andra halvleken. Bäst betyg i hemmalaget får centerhalvbacken Nilsson samt halvbacken och tillika lagkaptenen Wahlöf. Det är återvändaren Tengvall, som på ett praktfullt långskott, gör ÄIF: s enda mål.

Söndagen efter förlorar så reservlaget sin första match på hemmaplan. Det är Helsingborgs BIS, som lyckas tillfoga ÄIF: s b-lag denna första förlust och samtidigt ta revansch för det nesliga nederlaget några veckor tidigare. Matchen slutar 3-4.

En långt och innehållsrikt spelår är till ända och fortfarande spelas det fotboll på Nya Torg detta nådens år 1923, när de svenska mästarerna heter Allmänna Idrottsklubben, Stockholm.

Epilog

I slutet av oktober genomfördes i Ängelholm med omnejd 1923 års fältmanöver. Tiotusentals soldater övade realistisk krigföring på Ängelholmsslätten och Hallandåsens sluttningar. Landets högste befälhavare, konung Gustaf V höll, från sitt högkvarter på det legendariska hotell Thor, ett vakande öga över ”kriget”. Generalstaben hade inkvarterats i Folkets Hus, vilket förefaller en aning ironiskt med tanke på, att denna boning normalt sett knappast hyste några försvarsvänner. Missionshusen, skolorna men även privata bostäder togs i anspråk för övriga inkvarteringar. Detta genererade naturligtvis inkomster till fastighetsägarna, inte minst staden kunde håva in åtskilliga sköna slantar.

Det var också lysande tider för stadens affärsmän och omsättningen under den veckolånga manövern steg åtskilliga procent. Men även dessa dagar tog slut och allt återgick till det normala men minnena fanns kvar och Karl Dalfelt, en av ÄIF fotbollskämpar i slutet av 1910-talet men mer känd, som kommunalborgmästare mellan åren 1948 och 1964 beskriver i en artikel från 1967 hur han upplevde avslutningen av krigsövningen:

”Den sista dagen hölls stor trupprevy för konungen. Trettiofemtusen militärer förutom ett tiotusental civila var församlade å Skeldinge⁴ gods ägor, och även en icke militärälskare får erkänna, att det var en vacker och ståtlig syn, då regemente efter regemente och i synnerhet då kavalleriregementena sprängde förbi”.

⁴ Skeldinge eller Skillinge, gods i Munka Ljungby socken, som daterar sig från 1560-talet.